

מעקב הומניטרי

מרס 2012

WFP trucks delivering date bars produced in Gaza to be distributed in West Bank schools.

Photo by WFP

סקירה כללית - מרס

תוכן העניינים

- 3..... גל של אלימות בעזה ובדרום ישראל
- משלוח ראשון זה 5 שנים כמעט של
- 4..... סחורות מעזה לגדה המערבית
- כינוס של ועדת הקישור אד-הוק לסיוע כלכלי לרשות
- הפלסטינית בחודש מרס מדרבן את ישראל לאשר
- 5..... מיזמי בנייה בעזה
- ישראל מחרימה סיוע הומניטרי במימון האיים
- 6..... בגדה המערבית
- משפחות בבית חנינא בסכנה קרובה לעקירה בכפייה בשל
- 7..... פעילות מתנחלים
- בית המשפט הגבוה לצדק הישראלי מסרב לבקשת
- 8..... הרשויות הישראליות לדחות את הריסתו של מאחז מגרון
- השפעת המחסור בדלק ובתרופות על הטיפול
- 8..... הרפואי בגדה המערבית ובעזה
- 10..... מימון הומניטרי נמוך מאוד בשפייכ
- מימון הליך הכנייה המשולבת לשנים
- 10..... 2012 ו-2011 על פי רוח משימה / מגזר

החודש חלו ברצועת עזה שתי התפתחויות שנודעות להן השלכות חיוביות על המחיה ותנאי החיים של התושבים. הראשונה הייתה משלוח, על ידי תוכנית המזון העולמית, של 140 טונות של חטיפי תמרים מועשרים מעזה לגדה המערבית. משלוח זה, הראשון מסוגו שהרשויות הישראליות אישרו מאז הטלת המצור, תרם עוד מספר אפשרויות תעסוקה באזור שבו שליש מכוח העבודה מובטל. ההתפתחות השנייה הייתה מתן אישור ישראלי לשורה של מיזמי אוים המצריכים ייבוא של חומרי בניין שכניסתם לעזה מוגבלת. אישורים אלה כוללים אישור לבניית 1,000 יחידות דיור ו-19 בתי ספר, וכן שיקום של תשתיות מים ותברואה בארבעה מחנות פליטים.

החשיבות המיוחדת להתפתחויות אלה, שלמעשה הן שגרתיות למדי, רק מדגישה את חריגותן בהקשר שבו "איסור כניסה לסחורות ולבני אדם הינו הכלל.

Scan it!
with QR reader App

בתי ספר ניזוקו.¹ הפעילויות הצבאיות שמנהלים פלגים כמושים פלסטינים בתוך אזורים מיושבים בצפיפות או בקרבתם המשיכו לעורר דאגה במהלך סבב אלימות זה.

גירעונות כספיים בתקציב הרשיף, ותיאום לקוי בין הרשויות בעזה וברמאללה, הביאו לעלייה בכמות התרופות החיוניות שאזלו בבית המרקחת המרכזי בעזה, ששיעורן הגיע לכדי 38 אחוזים. המחסור בתרופות הורגש גם בגדה מערבית. במיוחד מעוררים דאגה מטופלים הנזקקים לטיפולים בגין מחלות כרוניות מסכנות חיים, כמו המופיליה, ניתוחי לב וטיפולים נגד דחייה לאחר השתלות כליה. העניים נפגעים באופן לא מידתי מן המחסור בתרופות, משום שאינם יכולים להרשות לעצמם לרכוש את התרופות שלהם בבתי מרקחת פרטיים.

ולבסוף, משבר הדלק והאנרגיה, שנוצר בשל ירידה חדה בחודש פברואר בדלק המגיע ממצרים דרך המנהרות, נמשך גם בחודש מרס. כתוצאה מכך פעלה תחנת הכוח של עזה בשליש מקיבולתה, או לחילופין נאלצה לחדול כליל מפעילות, עובדה שגרמה להפסקות חשמל יזומות שאורכן עד 18 שעות ביום. המחסור בדלק ובאנרגיה שיבש מתן שירותים דחופים, כולל טיפולים רפואיים, ופגע עוד יותר במקורות מחיה ובתנאי חיים שהם פגיעים ממילא.

האישור שנתנה ישראל למשלוח סחורות אל עזה וממנה מהווה צעד שיש לברך עליו. יחד עם זאת, על מנת לציית למחויבותיה המשפטיות ולהביא לשיפור משמעותי יותר במצב ההומניטרי, על ישראל להסיר את המצור. במקביל לכך, שני הצדדים נדרשים לציית באופן קפדני לנורמות של החוק ההומניטרי הבינלאומי, המיועדות להגן על אזרחים בעת מעשי איבה, הרשויות בעזה וברמאללה נדרשות להעניק לצורכי המוטבים קדימות מעבר לאינטרסים הפוליטיים שלהן, והרשויות הנוגעות בדבר נדרשות לאמץ אמצעים שיבטיחו כי תחנת הכוח של עזה תקבל די דלק לפעול בקיבולתה המלאה.

מאז הקלת המצור ביוני 2010 הורשו אמנם כמויות מוגבלות של תוצרת חקלאית לצאת את עזה לשווקים אירופיים, אבל שני השווקים הפוטנציאליים הגדולים ביותר לתוצרים חקלאיים ולמוצרי ייצור עזתיים, דהיינו הגדה המערבית וישראל, נותרים מחוץ לתחום בשל ההגבלות שמטילה ישראל. יתרה מכך, המגעים הממושכים שקדמו למתן האישור למשלוח החודש (יותר מחמישה חודשים), לצד עלויות ההובלה הגבוהות שתוכנית המזון העולמית נאלצת לשאת בהן בשל הדרישות שמציבה ישראל, מערערים את הקיימות של דוגמה זו כמודל לשיקומו של מגזר הייצוא הגוסס של עזה.

בדומה לכך, האישור יוצא הדופן שניתן למיזמי בנייה של האו"ם רק מדגיש את האיסור הכללי המתמשך על ייבוא של חומרי בניין. תופעה זו לא זו בלבד שפגעה ביכולתם של ארגונים הומניטריים לטפל בצרכים דחופים, אלא גם עודדה את הברחתם של החומרים הללו מבצע למערכת המנהרות בין עזה למצרים, המסכנות את חייהם של אלפי עובדים, רבים מהם ילדים.

האישורים למיזמים ניתנו בעת ובעונה אחת עם אירוע בינלאומי רם דרג של ועדת הקישור אד-הוק לסיוע כלכלי לרשות הפלסטינית. מסמך מדיניות מנחה ישראלי, ששוחרר לאחרונה לפרסום, מצביע על כך שמתן אישורים למיזמים בינלאומיים ככופף לשיקולים פוליטיים.

אף שהמצור הוא אולי הגורם החשוב ביותר המשפיע על תנאי החיים בעזה, התפתחויות אחרות שחלו במהלך החודש הדגישו עוד יותר את פגיעותה של האוכלוסייה האזרחית. הסלמה במעשי האיבה, בין ה-9 ל-12 במרס, גבתה את חייהם של חמישה אזרחים פלסטינים (חמישית מכלל ההרוגים) והביאה לפציעתם של יותר מ-100 אזרחים פלסטינים (כמעט 90 אחוזים מן הפצועים), מהם כמעט 40 ילדים, ושל 11 אזרחים ישראלים. עשרה בתים בעזה נהרסו כליל בתקיפות אוויריות ישראליות, ויותר מ-150 יחידות דיור ושמונה

גל של אלימות בעזה ובדרום ישראל

במהלך החודש הסלימו מעשי האיבה המזוינים בעזה ובדרום ישראל, גבו את חייהם של 25 פלסטינים, מהם חמישה אזרחים (אחד מהם ילד), וגרמו לפציעתם של 116 פלסטינים נוספים, רובם אזרחים (103, מהם 39 ילדים ו-11 נשים).² בנוסף, 11 אזרחים ישראלים נפצעו מטילים שירו פלסטינים על דרום ישראל. רוב הטילים יורטו באוויר על ידי "כיפת ברזל", מערכת ההגנה הישראלית.

בין ה-9 ל-12 במרס ביצע חיל האוויר הישראלי שורה של תקיפות שהתמקדו בבסיסי אימונים צבאיים, אתרי שיגור טילים, מגוריהם של חמושים, כלי רכב שהסיעו חמושים, מנהרות מתחת לגבול עזה עם מצרים ואזורי מגורים. כ-9 במרס גרמו התקיפות האוויריות הישראליות למותם של שני בכירים בוועדות ההתנגדות העממית הפלסטיניות. בתגובה ירו פלגים חמושים פלסטיניים עשרות טילים מתוצרת מקומית, לרבות טילי גראד, לעבר דרום ישראל ועמדת צבא ישראליות ליד הגדר המפרידה בין ישראל לעזה.

במהלך מעשי האיבה נהרסו לחלוטין חמישה בתי מגורים, ויותר מ-150 יחידות דיור אחרות, שמונה בתי ספר ומתחם השייך לאגודת הסהר האדום הפלסטינית ניזוקו. דיווחים מצביעים על כך שאנשי פלגים חמושים פלסטיניים ניהלו פעילויות צבאיות בתוך אזורים מאוכלסים בצפיפות ברצועת עזה, או בקרבתם.

ב-13 במרס הושגה, בתיווך מצרי, "רגיעה" בין ישראל לפלגים החמושים בעזה. יחד עם זאת, למרות ההסכם, ב-13 במרס נפצעו שני פלסטינים מאש ישראלית בשטח שהגישה אליו מוגבלת, ליד הגדר, במהלך הלוויה שהתקיימה במקום. כמו כן, ב-14 במרס ניזוקו בית מלאכה לרהיטי במבוק ולפחות שלושה בתים בעזה בתקיפה אווירית ישראלית, וירי טילים פלסטיני גרם נזק לחממה בדרום ישראל. הסלמה זו במעשי האלימות היתה הנרחבת ביותר שידעה עזה מאז אוגוסט 2011, שבו נהרגו 31 פלסטינים ו-108 פלסטינים נוספים נפצעו בגל דומה של מעשי אלימות.

לעלייה במעשי האלימות באזורים מאוכלסים בצפיפות נודעת השפעה קשה על בתי ספר ועל גישה לחינוך. גל האלימות בין ה-9 ל-12 במרס בעזה גרם נזק קל לשלושה בתי ספר של סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם ולחמישה בתי ספר ממשלתיים, שאוכלוסיית תלמידיהם מונה 3,500 נפש בקירוב.³ העלייה במעשי האלימות שיבשה באופן משמעותי את נוכחות התלמידים בבתי ספר ממשלתיים באזוריה הצפוניים של עזה.

ב-12 במרס, אחרי שתקיפה אווירית ישראלית הרגה ילד בן 14 וכצעה ארבעה ילדים נוספים שהיו בדרכם הביתה מבית ספרם שבבית לאהיא, הודיעו הרשויות בעזה על השעיית הלימודים במשמרת אחר הצהריים בבתי הספר בצפון עזה, שבה לומדים כ-2,500 תלמידים. בנוסף על כך, במשך ארבעת ימי הלחימה לא הגיעו ללימודים כ-200,000 ילדים בדרום ישראל, שבתי ספרם ממוקמים בטווח ירי הטילים הפלסטיני. ב-12 במרס הביעה קרן החירום הבינלאומית של האו"ם לילדים (יוניצף) את חששה לנוכח השפעתה של ההסלמה במעשי האלימות על ילדים ברצועת עזה ובישראל.

חששות ביחס למאמצי ההתאוששות. המגעים בין האו"ם (תוכנית המזון העולמית ואונסק'יו) לרשויות הישראליות עבור המשלוח בחודש מרס החלו בראשונה ביוני 2011. אף שהבקשה המקורית היתה להעברתן של 106 טונות מטירות, הודגש בה כי ניתן יהיה לרכוש בעזה 500-600 טונות מטירות נוספות של חטיפי

משלוח ראשון זה 5 שנים כמעט של סחורות מעזה לגדה המערבית

במרס 2012, בפעם הראשונה מאז תחילת המצור הישראלי על עזה ביוני 2007, יצא משלוח סחורות מרצועת עזה לגדה המערבית. המשלוח התאפשר אחרי שתוכנית המזון העולמית קיבלה אישור ממשלתי ישראלי למשלוח הרצה של 140 טונות מטירות של חטיפי תמרים מועשרים מתוצרת מקומית, עבור תוכנית ההזנה לבתי הספר שתוכנית המזון העולמית מנהלת בגדה המערבית.

חטיפי תמרים בכמות מקבילה ל-13 מטענים שונעו בין ה-5 ל-20 במרס מעזה לגדה המערבית, דרך מעבר כרם שלום. תוכנית המזון העולמית כבר רכשה בעזה 100 אחוזים מכמות חטיפי התמרים המועשרים הדרושה לה לתוכנית ההזנה בבתי הספר בעזה, המכסה 80,000 תלמידים ב-145 בתי ספר. עם זאת, חטיפי התמרים המיועדים לתוכנית ההזנה שלה בגדה המערבית (המכסה 75,000 תלמידים ב-292 בתי ספר) נרכשו בחו"ל. הרכישה המקומית של חטיפי תמרים ברצועת עזה תורמת לפעילות הכלכלית בשוק העזתי, ובה-בעת מפחיתה עלויות עבור תוכנית המזון העולמית.

אף שהמשלוח עצמו מעודד, הזמן והמשא-מתן הממושך שנדרשו להשגת האישור להעברתו מעוררים

Photo by WFP

1,000 יחידות דיור ו-10 בתי ספר, וכן שיקום של תשתיות מים ותברואה בארבעה מחנות פליטים. ב-29 במרס אישר מתפ"ש גם בנייה של תשעה בתי ספר נוספים עבור משרד החינוך, במימונה של סוכנות פיתוח גרמנית - KfW.

אישורים אלה מהווים צעד חשוב לקראת קידומה של תוכנית ההתאוששות והשיקום של האויים לעזה, שהחלה בתחילת 2009 בעקבות מתקפת "עופרת יצוקה" הישראלית. בנייתם של 19 בתי הספר שאושרו תסייע להפחית את צפיפות היתר והתנאים הקשים במגזר החינוך, ואילו יחידות הדיור יסייעו לשפר את תנאי החיים למי שאיבדו את בתיהם בשל הסכסוך.

למרות צעד חיובי זה, העלויות ופרק הזמן הממושך הנלווים לתהליך האישור הישראלי עבור מיזמים הומניטריים בינלאומיים בעזה מציבים אתגר ניכר בפני רצועת עזה ומאמצי השיקום של האויים בתוכה. למרות ש-73 אחוזים מתוכנית העבודה של האויים שהוגשה מאז פברואר 2010 כבר אושרו, למיזמים יחידים דרושים בממוצע עד שישה חודשים לקבלת אישור. תשעה-עשר אחוזים מתוכנית העבודה של האויים שהוגשה למתפ"ש, ואשר שוויה הוערך ב-95.7 מיליוני דולרים ארה"ב, עדיין ממתנים זה למעלה משנה לאישור ישראלי. בנוסף על כך, בעוד שבתהליך התיאום עם רשויות המעברים ישראליות לכניסתם של חומרים "מוגבלים" או "בעלי שימוש כפול" למיזמים מאושרים אכן חל שיפור, הסיבה לכך הינה בעיקר המשאבים הניכרים שהקדיש האויים לטיפול בתהליך. ב-2011 הוציאו סוכנות הסעד והתעסוקה של האויים ותוכנית הפיתוח של האויים לכדן 2.3 מיליוני דולרים על הטיפול בסוגיות גישה ממין זה, עלות המקבילה לעלויות הבנייה של 50 יחידות דיור, או בית ספר ל-2,000 תלמידים.

גם קיבולתו המוגבלת של מעבר כרם שלום ממשיכה לעורר דאגה. רק מחצית מהחומרים למיזמים מאושרים של סוכנות הסעד והתעסוקה של האויים נכנסו לעזה (9,800 מתוך 20,600 מטענים). 8,300 מטענים נוספים יידרשו למיזמים הממתנים לאישור, בנוסף על 45,200 מטענים המיועדים למיזמים שטרם הוגשו לאישור. בהיקף כזה, גם לו היה מעבר כרם שלום מוקדש אך ורק לייבוא המשלוחים הנותרים הללו עבור

תמרים לשנת הלימודים 2011/2012. המשא ומתן נמשך חמישה חודשים, ועד שניתן האישור למשלוח כבר הושלם מרבית הרכש עבור שנת הלימודים בגדה המערבית, ורק 140 טונות עדיין היו דרושות לרבע האחרון של השנה. לו המשלוח כולו - 600-700 טונות - היה נרכש במלואו בעזה, ניתן היה להזריק לכלכלה העזתית הרעועה 850,000 דולרים ארה"ב, ובקביל לחסוך לתוכנית המזון העולמית ולמדינות התורמות לה עלויות רכישה ניכרות.

בשל נוהל היגב-אל-גבי, הדרישות הביטחוניות המחמירות של ישראל למטענים היוצאים מעזה, וקיבולתו המוגבלת של מעבר כרם שלום, ניתן היה להעביר מדי יום שני מטענים לכל היותר. בנוסף על כך, דרישות מיוחדות לאריזה, לרבות הגבלת גובהם של מצעי האריזה למטר אחד (לעומת הדרישה הרגילה למצעים בגובה 1.6 מטרים), ייקרו את עלויות המשלוח של תוכנית המזון העולמית ב-38 אחוזים.

למרות כל הליקויים שלעיל, המשלוח החודש הינו צעד מעודד בכיוון הנכון, מאחר שתוכנית הרצה זו, אם תצליח, עשויה לסלול את הדרך למשלוחים עתידיים מעזה לגדה המערבית. הגדה המערבית היתה בעבר היעד השני בחשיבותו לסחורות של עזה, אחרי ישראל, אבל הקשרים הכלכליים נקטעו באמצע 2007, עם תחילת המצור. הצמיחה לטווח הארוך של הכלכלה בעזה תלויה בהחייאתו של המגזר הפרטי היצרני, ולשם כך יש לאפשר העברה של מוצרים מקומיים, לרבות מוצרים שאינם תוצרים חקלאיים, לגדה המערבית, וכן ייצוא לכל היעדים, לרבות ישראל.

כינוס של ועדת הקישור אד-הוק לסיוע כלכלי לרשות הפלסטינית בחודש מרס מדרבן את ישראל לאשר מיזמי בנייה בעזה

ממש לפני הכינוס החודש של ועדת הקישור אד-הוק לסיוע כלכלי לרשות הפלסטינית, אישרו הרשויות הישראליות מספר מיזמי בנייה של האויים בעזה, סבב ראשון של אישורים מאז הכינוס האחרון של ועדת הקישור אד-הוק, בספטמבר 2011. ב-20 וב-26 במרס אישר משרד מתאם פעולות הממשלה בשטחים (מתפ"ש) שורה של מיזמי אוים, ביניהם בנייתם של

סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם, היתה כניסתם של כל החומרים הדרושים נמשכת 9 חודשים.

לאור ההיקף הגדול של חומרי הבנייה המגיעים לעזה מדי יום דרך המנהרות התת-קרקעיות מתחת לגבול עזה עם מצרים, מתעוררות שאלות בדבר ההיגיון של המשך תהליך האישור הישראלי. כפי שדווח במעקב ההומניטרי בחודש הקודם, מדי חודש נכנסים לעזה מבעד למנהרות חומרי בניין בכמות גדולה כמעט פי שלושה מהכמות הנכנסת דרך המעברים הרשמיים.⁴ בשל אופן ההעברה הבלתי חוקי שלהם, סוכנויות האו"ם ומרבית הארגונים הלא ממשלתיים הבינלאומיים מנועים מהשימוש בחומרי הבניין מהמנהרות, ולפיכך הם הנפגעים ביותר מן ההגבלות הישראליות.

ישראל מחרימה סיוע הומניטרי במימון האו"ם בגדה המערבית

החודש חרם המנהל האזרחי הישראלי (מנהאי"ז) משלוח של סיוע חירום הומניטרי בעת שזה הגיע למוטבים שלהם נועד, בקהילה בשטח C בדרום הגדה המערבית. ב-19 במרס עצרו חיילים ישראליים עובדים של איחוד ועדות העבודה החקלאית, והחרימו מהם משלוח של שישה אוהלים שהיו מיועדים ל-15 משפחות בחירבת א-רהוה שבאזור חברון, שאיבדו את בתיהן בהריסות בחודש פברואר.

את האוהלים סיפקה קרן החירום ההומניטרית של האו"ם, קרן משותפת שנוצרה על מנת לאפשר הקצאה וחלוקה מהירה של מימון לתמיכה בפעילויות הומניטאריות במקרי חירום פתאומיים, המקבלת את מימונה ממדינות תורמות מרכזיות (נורווגיה, שוודיה, שווייץ, בריטניה, הולנד, אירלנד וספרד). הסחורות לרבות המשאית בה הועברו, הוחרמו והן מוחזקות בבסיס הצבאי בהתנחלות באזור גוש עציון, ממערב לבית לחם. הרשויות הישראליות הודיעו לאיחוד ועדות העבודה החקלאית ולאו"ם כי יידרשו לשלם קנסות עבור כל יום שבו המשאית מוחרמת.

התפיסה משפיעה על 15 משפחות, הנותרות בלא דיור בסיסי, וכן על הקבלן, שיכולתו לבצע עבודות אחרות נפגעה בשל החרמת משאית המשלוחים. בנוסף על כך מעוררת התפיסה חששות קשים בנוגע ליכולתם

של ארגונים הומניטריים לשלוח סיוע חירום הומניטרי לאוכלוסיות פגיעות ומקקות ברחבי השפ"כ.

במכתב מטעם המנהאי"ז בנוגע לתפיסה נטען כי היתה "סיבה לחשוד" שהמשלוח של הסחורות ההומניטריות האמורות ו/או השימוש בהן יהוו הפרה של החוק או צווים צבאיים, כנראה מאחר שיועדו לשמש תחליף למבנים שהמנהאי"ז הרס משום שנבנו בלי היתר בנייה שמנפיקה ישראל. קצינים ישראליים שנמצאו במקום בעת האירוע קבעו כי הציוד הוקם בלי אישור, למרות שהאוהלים טרם הוקמו. הלכה למעשה, לפלסטינים בלתי אפשרי להשיג היתר בנייה בשטח C, המהווה יותר מ-60 אחוזים מהגדה המערבית, משום ש-70 אחוזים משטח C הינם מחוץ לתחום לבנייה פלסטינית, וב-29 אחוזים נוספים קיימות הגבלות קשות בשל חקיקת התכנון המגבילה שמיישמות הרשויות הישראליות.⁵

האו"ם הגיש מכתב לראש המנהאי"ז ולמשרד מתאם פעולות הממשלה בשטחים (מתפ"ש), בבקשה לשחרור מיידי של סיוע החירום ההומניטרי ומשאית ההובלות שנתפסו.

מתוקף החוק ההומניטרי הבינלאומי, המחויבות הראשונית למתן מענה לצרכים בסיסיים ולהבטחת רווחתה של האוכלוסייה האזרחית במהלך כיבוש מוטלת על הכוח הכובש. אמנת גינבה הרביעית, במיוחד, קובעת כי "לכוח הכובש אסור להחריב... נכסי מטלטלים השייכים ליחיד או לרבים... אלא אם כן פעולות צבאיות מחייבות זאת לחלוטין". המשפט הבינלאומי מחייב גם את הכוח הכובש לכבד את החוקים התקפים בעת הכיבוש, שבמקרה זה יכללו את חוקי התכנון והאיזור הירדניים בגדה המערבית. ברם, ישראל שינתה את החוקים הללו באופן חד-צדדי באמצעות צווים צבאיים, המדירים את האוכלוסייה הנכבשת מהשתתפות בתהליך קבלת ההחלטות והופכים את השגתו של היתר בנייה חוקי לבלתי אפשרית למעשה עבורה, ובה-בעת קידמה את בנייתן של התנחלויות תוך הפרה של המשפט הבינלאומי. לנוכח צורך הומניטרי, לארגונים הומניטריים יש הסמכות והאחריות לספק סיוע בכל מקום שבו מתעוררים צרכים, כפי שקובעים המשפט והעקרונות הבינלאומיים.

משפחות בבית חנינא בסכנה קרובה לעקירה בכפייה בשל פעילות מתנחלים

ההתפתחויות החודש הדגישו ביתר שאת את סכנת העקירה בכפייה המרחפת מעל שתי משפחות פלסטיניות, המתגוררות בשכונת בית חנינא שבירושלים המזרחית. בארבע הזדמנויות שונות ניסו מתנחלים, מלויים בשוטרים ישראליים, להיכנס בכוח לבתיהן של משפחות א-נטשה, ודרשו מהן לכנות את הנכסים. בהזדמנות אחת ערכה משטרת ישראל חיפוש בתכולתן של שתיים מן הדירות, שבמהלכו נגרם נזק לריהוט, ולאחר מכן עצרה את אחד הדיירים. בהזדמנות אחרת פרץ עימות גופני שהביא לפציעתם של שני ילדים פלסטיניים בידי מתנחלים.

תקריות אלו מתרחשות בהקשר של קרב משפטי בן עשר שנים סביב הבעלות על האדמה שעליה ניצבים המבנים. לדברי משפחת א-נטשה, ב-1936 שכרו בני המשפחה שני דונמים של אדמה (מתוך חלקה בגודל 10 דונמים ו-600 מטרים), וב-1954 רכשה המשפחה דונם אחד ו-300 מטרים מן האדמה. על חלקה אחרונה זו נבנו הבתים המצויים בסכנה כעת. אולם המשפחה מדווחת כי אזרח ישראלי טוען שרכש 55 אחוזים מהאדמה בשנות השבעים, ואילו מועצת הדיור הפלסטינית רכשה את 45 האחוזים הנתורים מהאוניברסיטה העברית.⁶ ב-2004 הגיש הישראלי תביעה משפטית שבה ערער על בעלותה של המשפחה על חלק מן האדמה וקרא לפינוייה; ב-2009 פסק בית המשפט לטובתו. מאז הגישה המשפחה בקשות פסלות חוזרות ונשנות שתאפשרנה להן להישאר בבתיהן, אבל ניסיונות אלה נכשלו. לאחרונה, בשלהי ינואר 2012, הוציא בית המשפט המחוזי בירושלים צו גירוש סופי, שהקצה למשפחה זמן עד ה-1 במרס 2012 לכנות את בתיה.

מבין ארבע המשפחות הנפגעות, המתגוררות בארבע דירות, התפנו שתיים בשלהי פברואר, בצעד שהביא לעקירתם בכפייה של תשעה בני אדם, מהם חמישה ילדים. על שתי המשפחות הנותרות עדיין מרחפת סכנת עקירה בכפייה, שעתידיה לפגוע ב-14 בני אדם, מהם שישה ילדים.

התפתחות אחרונה

ב-18 באפריל גרשו הרשויות הישראליות את משפחת א-נטשה (13 נפשות, מהן שישה ילדים), המתגוררת בבית חנינא שבירושלים המזרחית. חפציהם האישיים של בני המשפחה נלקחו למקום לא ידוע.

המשפחות, הרשומות מאז 1948 כפליטים שחלקם כבר נעקרו בכפייה מעיר העתיקה בשנות השבעים, צברו חובות כבדים אחרי שנים של מאבק משפטי. בנוסף על כך, בתיהן נבנו בלא היתר ולפחות צו הריסה אחד תלוי ועומד נגדם. לדברי המשפחה, אף שהאדמה ממוקמת באזור שיועד לבנייה למגורים, תקנות התכנון קובעות כי על האדמות בשטח זה לעבור תהליך איחוד וחלוקה מחדש, הליך שסוגיות רישום מקרקעין מסבכות אותו עוד יותר.⁷ כתוצאה מכך לא ניתן להנפיק היתרי בנייה. משום כך, עיריית ירושלים עלולה להטיל המשפחות קנסות כבדים בגין בנייה בלי היתר. נכון לעכשיו חייבת אחת המשפחות יותר מ-190,000 ש"ח בקנסות ובשכר טרחה משפטי. בשל אי-יכולתה של המשפחה לשלם, נעצר ראש המשפחה שלוש פעמים נפרדות בשל פיגור בתשלום חובותיו.

לדברי המשפחות, מתנחלים מציקים להן מאז 2001, באמצעות ביקורים סדירים לביתן, שבחלקם תבעו מהם להראות מסמכי בעלות, ואף הביאו קבוצות מתנחלים אחרות לאזור ל"סיורים" שבהם תיארו את חשיבות הקמתה של התנחלות באזור.

בהתנחלויות שהוקמו בירושלים המזרחית, תוך הפרה של החוק ההומניטרי הבינלאומי, מתגוררים 200,000 מתנחלים בקירוב. בשנים האחרונות הוגברו המאמצים להקים התנחלויות בלב שכונות פלסטיניות. חלק ניכר מפעילות זו התמקד בשכונות מגורים פלסטיניות מאוכלסות בצפיפות, במה שמכונה "האגן הקדוש", הכולל את הרבעים הנוצריים והמוסלמיים של העיר העתיקה, סילוואן, שייחי גיראח, א-טור (הר הזיתים), ואדי ג'וז, ראס אל עמוד וגיבל אל מוכבר. על פי ההערכות מתגוררים באזורים אלה כ-2,000 מתנחלים, בבתים שתפסו באמצעות חוק נכסי נפקדים; על בסיס טענות לבעלות יהודית קודמת; באמצעות

רכישת מבנים מבעליהם הפלסטינים; ובמבנים שנבנו במיוחד ומומנו על ידי עמותות מתנחלים.⁸ עד עתה לא התרחשה בשכונת בית חנינא פעילות התנחלות מסוג זה. ברם, תנועת שלום עכשיו הישראלית מדווחת על קיומה של תוכנית מאושרת לבניית עשרות יחידות דיור להתנחלות בשטח זה.⁹

התפתחויות אלו מעוררות חששות ביחס למחויבויותיה של ישראל מתוקף החוק ההומניטרי הבינלאומי וחוק זכויות האדם הבינלאומי, לרבות המחויבות הכללית של הכוח הכובש להגן על האוכלוסייה הנכבשת, כמו גם האיסור על העברת אוכלוסיית מתנחלים לשטח כבוש ועל עקירה בכפייה. הנוהג הנוכחי, של שימוש במערכת המשפט הישראלית לטובת תביעות ישראליות שנויות במחלוקת על קרקעות, ובמקביל שלילה של היכולת של פליטים פלסטיניים להשיב לעצמם נכסים בישראל, נותר נוהג מפלה ויש לשים לו קץ לאלתר.

בית המשפט הגבוה לצדק הישראלי מסרב לבקשת הרשויות הישראליות לדחות את הריסתו של מאחז מגרון

במהלך החודש דחה בית המשפט הגבוה לצדק הישראלי (בג"ץ) פה אחד עסקת פשרה בין מדינת ישראל למתנחלים החיים במאחז מגרון שבנפת רמאללה. בינואר 2012 פסק בג"ץ כי מאחר שמאחז מגרון הוקם על אדמה בבעלות פרטית פלסטינית, יש להורסו עד סוף חודש מרס. הסכם הפשרה היה דוחה את פירוקו של מאחז מגרון עד סוף 2015. לאור הפסיקה החדשה של בג"ץ, מתוכננת כעת הריסתו של המאחז ל-1 באוגוסט 2012.

בג"ץ דחה את הבסיס לבקשתן של הרשויות הישראליות לארכה, שבה נטען כי הואיל ומגרון הוקם ברשותן ובעידודן של הרשויות הישראליות, יש להקצות לתושביו די זמן להקים מחדש את בתיהם במרחק קילומטרים אחדים מהמקום, באזור שאינו בבעלות פרטית פלסטינית. בתגובה בכתב כתב אחד משופטי בג"ץ כי "... איש אינו מוסמך להקים יישוב על קרקע פרטית".

קיימים כ-100 מאחזים, התנחלויות לוויין קטנות שנבנו בלא הרשאה רשמית, אבל בהסכמתם ותמיכתם של מוסדות מדינה ישראליים שונים.¹⁰ רבים מהם נבנו, בחלקם או בשלמותם, על אדמה פלסטינית בבעלות פרטית שמתנחלים השתלטו עליה בכוח.

פסיקת בית המשפט באה על רקע של מספר יוזמות של ממשלת ישראל להעניק בדיעבד "הכשר חוקי" להתנחלויות שנבנו על אדמה פרטית פלסטינית, היוזמות כוללות תוכניות להעביר מאחזים שנבנו על אדמה פלסטינית בבעלות פרטית לשטחים שהוכרוזו כ"אדמת מדינה". יוזמות אחרות שהציע המנהל האזרחי הישראלי מבקשות להכריז מאחזים שנבנו על אדמה פרטית פלסטינית שלא עובדה לפחות שלוש שנים ל"אדמת מדינה".¹¹ למאחזים אלה יונפקו תוכניות מתאר והיתרי בנייה באופן רטרואקטיבי. יוזמות נוספות מצריכות חקיקה חדשה, שתכלול פיצוי כספי לבעלים החוקיים הפלסטיניים של אדמות שעליהן הוקמו התנחלויות.¹²

כל ההתנחלויות הישראליות שהוקמו בשטח הפלסטיני הכבוש, לרבות מאחזים, הן לא חוקיות מתוקף החוק ההומניטרי הבינלאומי. ההשתלטות בכוח, ולעיתים קרובות באלימות, של מתנחלים על אדמה פלסטינית הינה תוצאה ישירה של אכיפה לא מספקת של החוק מצד הרשויות הישראליות השולטות בשטחים אלה. מאמציהן של הרשויות הישראליות להעניק מעמד חוקי למאחזים שנבנו על רכוש פרטי פלסטיני מהווים הפרה של המשפט הבינלאומי, ועלולות לעודד עוד יותר אלימות מתנחלים בגדה המערבית הכבושה.

השפעת המחסור בדלק ובתרופות על הטיפול הרפואי בגדה המערבית ובעזה

לדברי ארגון הבריאות העולמי, מטופלים המכוסים על ידי ביטוח בריאות ממשלתי מתקשים יותר ויותר להשיג תרופות מבתי מרקחת של משרד הבריאות. מאחר שעד 38 אחוזים מהתרופות ברשימת התרופות החיוניות אינם זמינים כעת במתקני בית המרקחת המרכזי

Photo by WHO

לקיים טיפולים מתוכננים סדירים לסרטן שד ולויקמיה. בעזה 7200 חולי סרטן, ש-1,000 מהם זקוקים לטיפול המשך אמבולטוריים - כימותרפיה, הקרנות או שילוב של שניהם. התרופה השכיחה ביותר לטיפול בסרטן השד, טקסול (600 דולרים לבקבוק X שישה בקבוקים למחזור X 6 מחזורי טיפול) אוזלת לעיתים קרובות כליל לאחר מתן מחזור הטיפול הראשון בלבד. עבור מטופלות הלוקות בסרטן אגרסיבי, המתנה של עוד שבועות אחדים בין סבבי הכימותרפיה, עד שהתרופה תגיע, עלולה להגביר את הסיכון של פיתוח עמידות לתרופה. עם זאת, החלופה - שימוש בתחליף - משולה ל"חזרה לנקודת ההתחלה". הפניות לטיפול בירושלים המזרחית, מצרים או ישראל אינן מהוות מענה נאות לבעיה: מלבד העלויות המוגדלות, מטופלי סרטן, שהטיפול התרופתי מחליש את המערכת החיסונית שלהם, אינם מועמדים טובים לנסיעות אל מחוץ לעזה.

גם בכריטיים רפואיים חד-פעמיים מורגש מחסור. בעזה, נכון לאמצע אפריל 2012, דווח על 217 פריטי ציוד חד-פעמי שאזלו כליל מהמלאי, בעוד שבגדה המערבית לא ניתן להשיג 63 פריטי ציוד רפואי חד-פעמי, כולל קווים

של משרד הבריאות, הן בעזה והן ברמאללה, נאלצים מטופלים רבים יותר ויותר לרכוש את התרופות שלהם בבתי מרחקת פרטיים, או לבקש תרומות מארגוני צדקה. מטופלים המכוסים בדרך כלל על ידי ביטוח בריאות ממשלתי כוללים את משפחותיהם של עובדים ממשלתיים, וכן מקרים סוציאליים החיים בעוני קיצוני ובלא הכנסה, הלכה למעשה.

בסקר שטח שערך ארגון הבריאות העולמי דיווחו בתי מרחקת פרטיים בעזה על עלייה של 20-40 אחוזים במספר הלקוחות בעל מרשמים של רופאי משרד הבריאות הנאלצים כעת לרכוש את התרופות שלהם באופן פרטי; רבים מנסים למצוא חלופות זולות יותר לתרופות שנרשמו להם.

את המחסור בתרופות, שהגורם העיקרי לו הינן מחלוקות פוליטיות בין הגדה המערבית לעזה, החריפו לא מכבר גירעונות כספיים בתקציב הרשות הפלסטינית, בנוסף על אי-יכולתם של ספקים להמשיך לספק תרופות באשראי. 140 תרופות מצויות ברשימת התרופות שאזלו כליל מן המלאי בבית המרחקת המרכזי ברמאללה, ומשרד הבריאות הגיש בקשה לאספקה מיידית של רשימת תרופות חיוניות. גם בבית המרחקת המרכזי בעזה אזלו כליל מהמלאי 182 תרופות.

הפגיעה הקשה ביותר היא במטופלים הזקוקים לתרופות לטיפול במחלות כרוניות מסכנות חיים. הן בעזה והן בגדה המערבית, אזלו כליל תרופות הדרושות לטיפול בחולי המופיליה (פקטור VIII ו-IX) ולניתוחי לב. שישים מושתלי כליה עזתיים זקוקים כל חייהם לטיפול בתרופת פרו גרף למניעת דחייתו של השתל, אבל תרופה זו חסרה מאז תחילת מרס. בנוסף על כך, חסרים במלאי תרופות וחומרים הדרושים למכונות דיאליזה, לרבות תמיסות חיטוי בעזה, ומסננים בגדה המערבית.

לדברי מנהל בית המרחקת בבית החולים שיפא, בשל האספקה הלא סדירה והמקוטעת של תרופות לא ניתן

משבר הדלק והחשמל, כתוצאה מן הירידה החדה בחודש פברואר בדלק המגיע לעזה ממצרים דרך המנהרות, נמשך גם במרס. כתוצאה מכך נאלצה תחנת הכוח של עזה לפעול בשליש מקיבולתה, או לחדול כליל מפעילות, צעדים שהביאו להפסקות חשמל יזומות שנמשכו עד 18 שעות ביום.

שירותים רפואיים, ביניהם התערבויות מצילות חיים, נפגעו קשות לאחר שעתודות הדלק המשמשות להפעלת גנרטורים לשעת חירום ואמבולנסים אזלו כליל. התנודות באספקת הדלק גרמו לתקלות בצידוד רפואי רגיש ולשיבוש שירותים רפואיים. בתי חולים דיווחו לארגון הבריאות העולמי כי כתוצאה מן ההפסקות התכופות באספקת החשמל המרכזית, ושימוש היתר במערכות הניבוי, הוכפל בחודש מרס מספר הבקשות לתיקון של סוללות, מערכות אל-פסק וציוד אחר. במאמצייהם לתת קדימות לניתוחי חירום, נאלצו בתי חולים לדחות ניתוחים אלקטיביים מסוימים. אף שדחיות אלו אינן מסכנות חיים, עלולות להיות להן שורה של השלכות שליליות על המטופלים הנפגעים מהן.

ההומניטרית ליישם מספר התערבויות קריטיות. מיזמים מסוימים יושמטו כליל מתוכניות ההומניטאריות, או לחילופין יופעלו בהיקף מצומצם, ואילו מספר יוזמות פיתוח ימומנו על מנת לספק חלופות ארוכות טווח.

מימון הליך הפנייה המשולבת לשנים 2012 ו-2011 על פי רוח משימה / מגזר¹³

במיוחד מעוררת דאגה רמת המימון הנמוכה באופן עקבי, על פני השנתיים האחרונות, לארגונים לא ממשלתיים מקומיים המשתתפים בהליך הפנייה המשולבת. אף ששיעור המימון המבוקש לארגונים לא ממשלתיים מקומיים מהווה רק 1.3 אחוזים מהפניות לשנת 2012, 2.7 אחוזים מהפניות לשנת 2011 ו-3 אחוזים מהפניות לשנת 2010, נכון להיום התקבל רק אחוז אחד מכלל המימון המבוקש במשך תקופות אלו. כמנגנון תיאום, הליך הפנייה המשולבת מטפח שיתוף פעולה צמוד בין הממשלות המארחות, המדינות התורמות, סוכנויות סיוע, ובמיוחד בין ארגונים לא ממשלתיים, תנועת הצלב האדום וסוכנויות אחרים. הבטחת השתתפותם של ארגונים לא ממשלתיים מקומיים בהליך הפנייה המשולבת חיוני על מנת להבטיח את בניית היכולת והקיימות של כל המיזמים בשפ"כ.

עורקיים ליחידות טיפול נמרץ בבתי חולים ברמאללה ובשכם, שקיות דם וכפפות ניתוח. בשבוע שעבר בוטלו כל הניתוחים בבית החולים בחברון למשך שלושה ימים בשל מחסור בחומרי הרדמה.

כתבה זו נמסרה על ידי ארגון הבריאות העולמי.

מימון ההומניטרי נמוך מאוד בשפ"כ

רמת המימון הנמוכה להליך הפנייה המשולבת לשנת 2012 מעוררת דאגה. נכון ל-16 באפריל 2012 התקבלו 151.2 מיליוני דולרים ארה"ב מסך הבקשה של 416.7 מיליוני דולרים ארה"ב להליך הפנייה המשולבת לשנת 2012, סכום המהווה 36 אחוזים מכלל הדרישות. זו השנה השלישית ברציפות של מימון נמוך בשפ"כ, ולמחסור עקבי זה במימון נודעה השפעה מרכזית על יכולתן של סוכנויות להיענות לצרכים ההומניטריים, שלאור הכיבוש המתמשך והקיפאון המדיני הם עדיין קריטיים.

בהיעדר התחייבויות נוספות, ייאלצו ארגונים לצמצם את היקף הפעילויות שלהם במחצית השנייה של 2012, צמצומים שהשפעתם תורגש בכל המגזרים ההומניטריים, הן ברצועת עזה והן בגדה המערבית. ההאטה הכלכלית העולמית ומספר משברים רחבי היקף ברחבי העולם, ובמזרח התיכון במיוחד, הטילו עומס כבד על התקציבים ההומניטריים, כך שהמימון המופחת לשפ"כ צמצם את יכולתה של הקהילה

כוח משימה/מגזר	התקבלו (בדולרים ארה"ב) ¹⁴	% מימון על פי נתוני מערכת המעקב הפיננסי	% מימון מתוכננים על כוחות משימה /מגזרים	סה"כ הליך המשולבת (בדולרים ארה"ב) 2012	סה"כ הליך הפנייה המשולבת (בדולרים ארה"ב) 2011	% מימון 2011
חקלאות 	6 מיליון	23%	23%	25.3 מיליון	35.6 מיליון	39%
מזומן תמורת עבודה וסיוע במזומן 	10.5 מיליון	11%	11%	100 מיליון	143.7 מיליון	39%
כוח משימה שלא צוין ספציפית ¹⁵	57 מיליון	מידע לא זמין	מידע לא זמין	מידע לא זמין	23 מיליון	מידע לא זמין
שירותי תיאום ותמיכה 	1.2 מיליון	6%	8%	21 מיליון	20.8 מיליון	103%
חינוך 	77,000	0%	26%	16.2 מיליון	16.4 מיליון	30%
מזון 	70 מיליון	41%	41%	170.5 מיליון	204 מיליון	64%
בריאות ותזונה 	1.8 מיליון	10%	29%	19.1 מיליון	21 מיליון	77%
הגנה 	4.7 מיליון	11%	33%	41.9 מיליון	39 מיליון	71%
מחסה ופריטים שאינם מזון ¹⁶ 	מידע לא זמין	מידע לא זמין	מידע לא זמין	מידע לא זמין	21.5 מיליון	41%
מים, תברואה והיגיינה 	490,000	2%	39%	22 מיליון	33.7 מיליון	52% ¹⁷
סה"כ	151.2 מיליון	36%	36%	416.7 מיליון	537 מיליון	57%

9. חגית עפרן, "בית המשפט הורה לפנות שתי משפחות פלסטיניות מבתיהן בבית חנינא לטובת מתנחלים", אתר "שלום עכשיו", ה-4 במרס 2011, <http://peacenow.org.il/content/מפחות-פלסטיניות-מבתיהן-בבית-חנינא-לטובת-מתנחלים>
10. ראו "חוות דעת בנושא מאחזים בלתי מורשים" (המכונה גם "דו"ח ששון" על שם המחברת, עו"ד טליה ששון).
11. פרשנות של חוק המקרקעין העותמני משנת 1858, מורשת של החקיקה הירדנית, קובעת כי ניתן להכריז על אדמות כאלה כעל "אדמות מדינה" אם נמצא שלא עובדו במשך יותר משלוש שנים ברציפות.
12. יונתן ליס, "חוק המאחזים עשוי להגיע לכנסת, חרף התנגדות הממשלה", "הארץ", 30.1.2012.
13. נכון ל-16 באפריל 2012.
14. נתוני המימון מבוססי על דיווחים לא רשמיים של מדינות תורמות והסוכנויות המקבלות, נכון ל-16 באפריל 2012. אנא קראו ב: <http://fts.unocha.org>, הואיל והנתונים מתעדכנים בלא הרף עם קבלת מידע חדש. נתוני מימון מגרים עשויים שלא לכלול מימון שטרם דווח, או מימון לא מוקצה, שטרם הוקצה למיזמים או למגזרים ספציפיים.
15. כוח משימה שלא צוין ספציפית: סך המשאבים הזמינים ליעוד שטרם הוקצה, מימון שטרם דווח, שטרם הוקצה למיזמים או לכוחות משימה / מגזרים ספציפיים.
16. בהליך הפנייה המשולבת 2012, צורכי חירום/מחסה/פריטים שאינם מזון נכללים במגזר ההגנה.
17. אחוז משוער (בין 45% ל-56% ממומנים).
18. נכון להיום אפס מימון לארגונים לא ממשלתיים מקומיים בהליך הפנייה המשולבת לשנת 2012 (26% ממומנים).
1. הנזק לבתי הספר היה מועט וכלל זגוגיות שבורות, ובמקרה אחד נזק למיכל מים.
2. חמישה פלסטינים נוספים נורו מאש שירו כוחותיהם, או מטיפול שלני בכלי נשק: שלושה פלסטינים, מהם שני ילדים (בני 7 ו-17) נהרגו מיריות שירו פלסטינים בהלווייתיהם של הרוגים פלסטינים בעיר עזה, ושני חמושים, אנשי ועדות ההתנגדות העממית, נפצעו כשטיל שניסו לשגר התפוצץ בטרם עת בבית חנון.
3. בתי הספר סבלו נזק קל, שכלל זגוגיות שבורות בחלונות ובמקרה אחד נזק למיכל מים.
4. 200,000 טונות חצץ, מלט ומוטות פלדה נכנסות דרך המנהרות, לעומת 70,000 טונות שנכנסו בממוצע מדי חודש דרך מעבר כרם שלום בשנת 2012.
5. לפרטים ראו המשרד לתיאום עניינים הומניטריים, "הגבלת המרחב: משטר התכנון והבנייה שישראל מיישמת בשטח C של הגדה המערבית", דצמבר 2009.
6. לדברי המשפחה, על פי הדיווחים, יהודי רכש את האדמה ב-1938 ותרם אותה לאוניברסיטה העברית בשנות השמונים של המאה העשרים.
7. אופי הבעלות על אדמה בירושלים המזרחית מקשה מאוד להשלים משימה זו: רוב האדמות מוחזקות בחלקות קטנות בבעלות פרטית, שראשית יש לאחדן כדי להבטיח הקצאה צודקת של שטחים ציבוריים ושטחים ירוקים. באזורים רבים של ירושלים המזרחית, אי-היכולת ליישב סוגיות אלו של בעלות על הקרקע עיכבו למשך שנים את פיתוחן של תוכניות מפורטות. לפרטים ראו המשרד לתיאום עניינים הומניטריים, "משבר התכנון בירושלים המזרחית: כיצד להבין את תופעת הבנייה הבלתי חוקית", אפריל 2009.
8. לפרטים נוספים ראו המשרד לתיאום עניינים הומניטריים, "ירושלים המזרחית: סוגיות הומניטריות מעוררות דאגה", פרק שלישי, מרס 2011.

ברשימה המפורטת לעיל ארגוני וסוכנויות או"ם וארגונים הומניטריים מקומיים ובינלאומיים המשתתפים בקבוצות עבודה מזרית ומספקים בעקביות מידע עבור דו"ח המעקב ההומניטארי:

United Nations Children's Fund (UNICEF), United Nations Development Programme (UNDP), United Nations Development Fund for Women (UNIFEM), United Nations Educational Scientific and Cultural Organization (UNESCO), United Nations Food and Agricultural Organization (FAO), United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), United Nations Office for the High Commissioner of Human Rights (OHCHR), United Nations Population Fund (UNFPA), United Nations Relief and Works Agency for

Palestine Refugees in the Near East (UNRWA), United Nations Special Coordinator for the Middle East Peace Process (UNSCO), World Food Programme (WFP), World Health Organization (WHO), Al Haq, Badil, Save the Children (UK), Defence for Children International – Palestine Section (DCI-PS), Oxfam GB, Palestine Hydrology Group (PHG), Campaign for the Right to Enter, ACF-E, AAA, ACP, ACAD, and members of the Temporary International Mechanism (TIM).

*לפרטים ולמידע נוסף פנו אל יחזקאל ליין, דוא"ל: lein@un.org טל: 02-5829962

הנוסח המחייב הוא הדוח המלא בשפה האנגלית; לקריאתו פנו לאתר OCHA:

http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_the_humanitarian_monitor_2011_04_23_english.pdf

טבלאות עם נתונים מפורטים על מדדי הגנה ניתן לקרוא בדוח בשפה האנגלית,

http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_the_humanitarian_monitor_2011_04_23_english.pdf